

רב ביכנ"ס הראש הכולל הרב משה גבאי שליט"א

תפארת צב"ד

כולל "מלכות שבתפארת" ע"ש אלימלך ומלכה שוימר

ש"ס ט"ז תמוז

זמני השבת

- הדלקת נרות: 17:32
צאת השבת: 18:31
זמן ר"ת: 19:06

ויקרא - זכור

עלון מס': 304

וזה בדיוק הסיבה שנקראת המגילה מגילת אסתר וגם לא נזכר בה שם ה' אלא רק נרמז, כי הכל כאן בהסתרה, ואנחנו בחג זה צריכים להתעמק ולראות את ניסיון חג פורים ומבינים איך הכל היה מכתב מיד ה' עלי השכיל ולא כמו שזה נראה טבעי לגמרי בראיה שטחית.

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים

אשר קרן בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך... השנה זכינו [תושבי המרכז...] לחיבור ממש בין מחיית זכר עמלק לבין חגיגות הפורים וקריאת המגילה. ולא לחינם חז"ל קבעו את קריאת פרשת זכור שבת לפני פורים, אף שלאמת אין לכאורה קשר ואינם באותה תקופה כלל...

זמני תפילות בביה"כ:

Table with 2 columns: ימות השבוע, יום שבת. Lists prayer times for Shema, Morning Prayers, and Mincha.

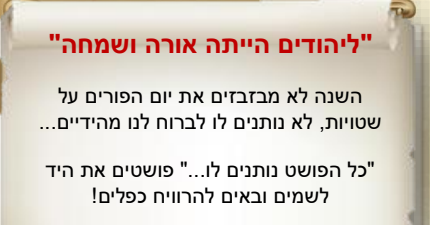
שיעורי תורה:

- א - ה: 8:10 - 9:00 - גמרא מסכת סנהדרין עם הרב משה גבאי.
ב: 20:00 - 21:45 - שיעור ביזרע שמשון עם ר' יצחק לוריא טהור.
שבת: 16:05 - גמרא והלכות שבת מוצאי"ש: 20:00 - הלכה לנוער. עם הרב משה גבאי.

אקטואליה בפרשה:

"וקראת לשבת עונג..."

שיעור פרשת שבוע מתקיים כל יום חמישי בשעה 20:00 עי"י הרב פנשה גבאי שליט"א כולם מוזמנים.

"ליהודים הייתה אורה ושמחה"

השנה לא מבזבזים את יום הפורים על שטויות, לא נותנים לו לברוח לנו מהידיים...
"כל הפושט נותנים לו..." פושטים את היד לשמים ובאים להרוויח כפלים!
לימוד תורה בליל קריאת המגילה מהשעה 20:45 ועד 22:45
בשמחה לכבודה של תורה. ובסיום הלימוד פתיחת שערי הייכל עם תפילה מיוחדת להצלחת עם ישראל.

מנצחים את המן... ומחזקים את מרדכי!!!

ניתן להתקשר לשאלה והתייעצות לטל' 052-7622517

שאל את הרב

האם צריק לחצוף קפואת צפוף בכל איני ערות ונחמאותי

אם שכת להצכיפ אל הנסיס' האם צריק לחצוף

האם אותי אלקת אעזופה פאל או ב'יוס פ'וסיפ

נקבל שינוי בשלשון וההגייה - יש עניין. כמו הברה אשכנזית, הברה תימנית, או הברה של יוצאי בבל וכו' באותיות מסוימות. אך רק בשביל נגינה שונה כמו מרוקאי וכו' אין עניין.

יש להיזהר מלהחסיר 'על הנסיסים' בתפילת שמו"ע וכן בברכת המזון. ומ"מ אם סיים תפילתו או ברכה מ"ז אינו חוזר. והנזכר באמצע תפילתו קודם אמירת ברוך אתה ה' - חוזר.

ליל פורים אינו נאסר במלאכה. ולגבי יום פורים כיום כולם נחשבים מקום שנהגו לא לעשות מלאכה, אך מה שמותר בחוה"מ מותר בפורים כגון דבר האבד וצרכי רבים וכו'.

אין לקרוא את העלון בשעת התפילה וקריאת התורה!

שלושים יום קודם הפסח... לא 'הלכות' לפחות סיפור...

יהודי הנגריה הגיעו לאושוויץ בשלהי מלחמת העולם. יהודי אחד היה ביניהם, שהפרידו בינו לבין שארית ואת ילדיו שלחו למשפחות. הטביעו מספר על זרועו ונשלח לעבודת פרך. התקיים על פרוסת לחם וצלחת חרס למסור ליום. שכן לדרגת היה 'בן של קדושים', צאצא לנוצח צדיקים, שושלת מפוארת מיוחסת. כל הזמן היה מחזקו בלא הרף באמונה ובטחון, וניצל כל שעת פנאי ללמוד תורה ואמרות צדיקים. יום אחד פנה אליו בהתרגשות עצורה: חג הפסח מתקרב, 'מרו' יש בשפע, אבל מאין ישיגו ולו כזית מצה!...

ברוך השם, אין מעצור לה' מהושיע, ברב או במעט. בעלות הברית הפציצו ממגורת מזון. היו שם שקי תבואה מבוקעים, אוצר בלום במחנה הריכוז, אבל מי שינסה לשים בכליו מתחייב בנפשו. סיפר לחברו שהמריצו למסור נפשו. הלה הלך והחביא במקום מסתור כמה גרגרים. בהפסקה הקצרה שהיתה להם מדי יום, שייף שתי אבנים וטחן באמצעותן את הגרגרים. ליבן פיסת מתכת, עירב את הקמח במעט מים, נקב במסמר ואפה על טט המתכת המגולבן. יצא ריקט עבה ונוקשה, גודלו כפיסת יד. מחמת עוביו היו בו שני 'כזיתים', אחד עבורו ואחד עבור חברו. עכשיו צריך להגניבו למחנה. אם ייתפס, אחת דתו!...

הניח את הרקיק בין כותנתו לבשרו, והצמיד זרועו לגופו. עבר את הביקורת בשער המחנה, והמשיך אל הבלוק. בפתח הביתן עמד שומר גרמני שהבחין בתנוחה המאולצת של ידו. משך את ידו, והרקיק נפל...

הגרמני דרך עליו בעקב מגפו בחמת זעם, ואלו הצלפות הצליף בפרגולו! היהודי נפל מעולף, והזקיף כבר מצא קורבן חדש. בשארית כוחותיו אסף היהודי את הפירוורים שסביבו, שעבורם מסר נפשו. גרר עצמו לדרגשו, והתעלף.

חברו עוררו, רחץ פניו, הגיר מעט מים לגרונו, השיב נפשו. פתח ידו, והראה לחברו את האוצר. אילו היה בכף ידו חופן יהלומים, לא היה החבר מתרגש יותר. "אח, מצה", מצה קדושה בעמק הצרה, בגיא צלמות, קרן אור בחשכה! אבל, כמה חבל, בכל הפרורים, אין יותר מכזית אחד! התחנן החבר: "בבקשה ממך, תן לי את הכזית", מימי לא עבר עלי ליל סדר בלי 'כזית' מצה!"

ענהו: "מה פתאום, הכזית שלי הוא. מסרתי עלי נפשי, הכו אותי עליו מכות נמרצות, לא אוותר עליו!"

והלה מתחן: "אנא ממך, אני אקריא לך את ההגדה אמר, תאמר אחרי מלה במלה. רק את הכזית' תתן". והשני מסר.

"את כל חלקי לעולם הבא אתן עבור הכזית'!". "ראה, התייפח, את משפחתי אבדתי, כל מה שהיה לי אבד. מה שאר לי?! לפחות 'כזית' מצה!" וחברו מתייפח לעומתו: "הלא כמוני כמון, והמצה שלי היא!"

סוף דבר, לא עמד בהפצרותו והגיעו לפשרה: חברו יאמר את ההגדה, ויזכה בשכרו למצה. אבל שכר המצוה ולפרום צערא אגרא, ועל כל מה שהסתכן והצטער בגינה שייך לו. וכפי שסוכם כך היה.

בערב לחש לו חברו את ההגדה, יחדיו בכז' השתא עבדי, לשנה הבאה בני חורין", שוררו את ההלל וקראו "לשנה הבאה בירושלים". את המצה, אכל החבר.

למחרת יצאו לעבודה. החבר התפלל בלחש, עצם עיניו בקריאת שמע, גחן בכריעות תפילות העמידה, ובהגיעו להלל לא עצר כוח להלביג. הזדקף ושאל את הברכה, ובאותו רגע השיגו כדור המרצחים ונפל שדוד. היי"ד.

חברו שרד והגיע ליום השחרור. עלה ארצה ובה את חייו מחדש. הקים משפחה לתפארת ונמנה על בני קהילת 'חוג חתם סופר' בבני ברק. כל זה סיפר כהקדמה, כי הלילה הופיע החבר בחלומו.

עטוי בגדי לבן, פניו מאירות כזוהר הרקיע, ובקשה בפיו: "הזכר אתה שנתת לי את המצה, בתנאי שאתה תקבל את שכר המצוה!" זכר, ודאי זכר.

"אז באתי כעת לבקשך: אנא, וותר לי על שכר המצוה. כל המצוות שעשיתי - קיבלתי עליהן שכר חוץ ממצווה זו, המעשה היחיד עליו לא קיבלתי שכר. אנא בטובך, הענק לי גם את שכר המעשה!"

נדהם לבקשה. הזכיר לחברו: "הלא המצה שלי היתה. אני סיכנתי נפשי בלקיחת הגרגרים, בטחינתם ואפייתם, ובהגבתם למחנה. אני הוכיחתי עבורם, כמעט שילמוני בחיי. התחננת, בבית, ויתרתי על המצה. לפחות אזכה בשכר!"

והחבר ידע, הסכים, אבל הזכיר שהוא זה שמשר שחבון הלוח וספר שהלילה ליל חתן, והוא זה שרזו להשיג המצה, והוא שהקריא את ההגדה, ומבקש בתמורה את שכר המצוה. עברו, ירד מהעולם העליון. עברו התגלה, זה חשוב עבורו כל כך - והחבר סירב. פני חברו הקדוש התקרמו בפני נפש, באזבה בעמקה, ונעלם.

"והגיע אליו", ספר הרב אונגר. "ביקש אישור לסירובו, או הוראה לוותר. אמרתי לו שאין זו שאלה עבור הרב, זה עניין עבור הרבי. שלחתי אותו לרבי ממחנכותו, וביקשתי שיחזור ויספר מה אמר לו!"

"מה אמר?" הסתקרנתי. "הוא חזר למחרתי", סיפר הרב אונגר, ובפיו סיפור מופלא. בקוצר רוח המתין לערב, לשעות קבלת הקהל של הרבי. כנס אל הקודש פנימה, וסיפר את סיפורו. שמע הרבי, והפטי: "על פי היושר, לך לותר!" התקומם: "על פי היושר!?! על פי היושר ודאי אינו צריך לותר! כל שאלתו האם לנהוג לפנים משורת הדין!..."

ענה הרבי והסביר: "הלא תבין, חברך נפטר. מה שיש לו, יש לו. המצוות שסיגל עומדות לזכותו. יותר מהן אינו יכול להשיג. מצוה אחת קיים ולא קיבל עליה שכר, והיא חסרה לו. אבל אתה - חי! אתה מניח תפילין, מתעטף בטלית, מתפלל שלוש תפילות ומברך מאה ברכות ליום. ושבתות, וחגים, מצוות לאין פגור! ובנים לך, ואתה מחנכם למצוות, וכל מצוה שהם מקיימים נקפת גם לזכותך - לזכות החינוך שהענקת, האיך זה מן היושר, שתוותר למענו על שכר מצוה אחת!?"

"טוב, אם הרבי אומר, אוותר!" - "לא כך" ענהו הרבי. "לוותר צריך בלב שלם". הרבי הוציא מכיסו צרור מפתחות. "היכנס לבית המדרש, אין שם איש עתה". תדליק את האורות, ובמפתח זה תפתח את ארון הקודש. תכניס את ראשך לארון הקודש, ותשפוך לבך לפני הקדושה ברוך הוא. תספר על היכרותכם, על האחוה ששררה ביניכם, על החיזוק שקבלת ממנו. על ההמרצה שהמריץ אותך לאפות את המצה. תספר על ליל הסדר ההוא. תחיה את הלילה ההוא, הלילה האחרון לחייו, ואז תאמר שאתה מוותר לו בלב שלם על שכר המצוה, לעשות נחת רוח לנשמתו בעולם העליון - אחר כך חזור אליו!..."

עשה כך, והמראות והמאורעות שבו והציפוהו, הכל חי מחדש, והמעמד שחט ממנו את כל כוחותיו. בקושי גרר רגליו משם. סגר את ארון הקודש ונשק לפרוכת, כיבה את האור ונעל את בית הכנסת. את המפתחות החזיר לנבאי, לא היה לו כוח להיכנס אל הרבי. ביקש מהרבי להודיע שיבוא למחרת. התנהל באפס כוח לביתו, וקרט למיטתו וחברו הופיע בחלומו. פניו מאירות וזוהרות, בא להודות על היענותו לבקשתו. בבוקר הלך להתפלל במניינו של הרבי. לאחר התפילה סיפר על ההתגלות השנייה. הרבי לא הופתע ואמר:

ראה נא, חברך היה בן של קדושים, גדל בבית מלא תורה ויראה. אין ספק, שסיגל מצוות ומעשים טובים לאין שעור. וזכה ומת על קידוש השם, ואם היו עליו תביעות נמחקו בכך כליל. מצוות כה רבות ואפס עברות, וחז"ל העידו בהרואים אלו שאין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתם בן עדן העליון, וכדאי היה לו לעזוב את העידון הנפלא, ההנאה העילאית מזיו השכינה, ולרדת לכאן, כדי להתחנן ולהעתיך, ממש לפשוט יד, כדי לזכות בשכר מצוה אחת.

ואנו, כמה מצוות מתגלגלות למרגלותינו, ואין אנו נוהנים לאספן! כל פרשה בתורה, כל משנה, כל עמוד גמרא. בכל שעור תורה, כה הרבה מצוות, ובאיוז קלות ראש אנו מבזבזים את השעות! כל עזרה לזולת, כל עידוד ומחמאה. וכמה אנו אוטומים, כמה מתעלמים. איזה שעור מוסר הוא! אכן, איזה שיעור מוסר!

(יוהגדת' - שמות)

פינת ההלכה:

דינים הקשורים לימי הפורים:

- * הכל חייבים בקריאת המגילה לילה ויום כולל נשים שאף הם היו באותו הנס.
- * הקורא את המגילה לנשים זדע' תבן איש חי שלא מברך לפניו, אך זדע' תבן עובדיה זצ"ל לברך לנשים ג' ברכות. ומ"מ לאחריה לא יברך שאינה אלא בציבור.
- * יש נהגו בשנה זו לברך 'מאורי האש' לפני קריאת המגילה, וכן נכון. ויש לא נהגו.
- * אסור לדבר בשעת קריאת המגילה והמדבר והחוזן המשיך - לא יצא ידי חובה.
- * אם החסיר כמה מילים יכול להשלים אף ממגילה שבידו שאינה כשרה על קף.
- * לא ישכיר מצוות היום, סעודת פורים, משלוח מנות, מתנות לאביונים. ולשתות.
- * אם שולח דברים שאינם מיני מאכל לא יוצא ידי חובתו, כגון כלים או בגדים.
- * אין לאכול לפני קריאת המגילה בין לילה ובין יום. והאיסור הוא שיעור כביצה פת או עוגות, והמחמיר לא לטעום כלום תבוא עליו ברכה.

זכות העליון:

- * לרפואת משה עומר בן כרמית * ואברהם מרדכי בן מיכאל *
- * להצלחת ליאור בן פנינה * להצלחת ערן בן אסתר ושירה מרים *
- * בת צופיה ומשפחתם * רפואה שלימה ליונה בת מרים * רפואה שלימה והצלחה לאליעזר בן נעמי ואסתר בת אמה * עדי בת יונה *
- * תזרה בתשובה וזיווג הגון. * להצלחתם של מיקה ועידו בני חגית.

בניין עדי עדי:

מרבית בשמחה!!

מי שרוצה בניין עדי עד ממש, מאוד פשוט! רק צריך ש... אתה תהיה שמח, ואת תהיי שמחה! "רק...!" אם כל אחד נמצא בבית שיש בו הערות ויש בו מתחים, לא פלא שהוא מחפש מקומות אחרים... ניתן לראות במגילה דוגמה לאשה מעודדת... "ויאמרו לו חכמינו וזרש אשתו, אם מזרע היהודים מרדכ... נפול תיפול לפניו... עידוד מושלם! אשה צריכה להיות הגב של בעלה ו...כן! גם כשהוא עושה טעויות! אמרו לי משה... "לפני החתונה אמרו לי עליה שהיא פצצה... אחייכ גיליתי שהיא חפץ חשוד...!" ומאושר אחר אמר... אשתי כמו מוכנת כביסה... כשהכרתי אותה היא סובבה אותי... אחרי החתונה היא סחטה אותי, ולבסוף היא תלתה אותי... אבל לא רק... יש נשים רבות שמרגשות חוקות מבעל מעיק... כעת פורים זה הזמן לברך על זה ברמז... אמרה אשה אחת: "הכנסתי בחתונה את הטבעת לאבצע לא יודעת איך היא הגיעה לי לגרון!..."

לע"נ:

- * אמה בת אסתר * יוסף חיים בן מסעודה * תמר בת מטילדה *
- * משה הרש בן אידל * ר' חיים בן גדריה * יוסף בן לאה * ישראל *
- * יאיר בן מנחם * משה בן יוכבד * עמנואל בן יונה ודוד. * ר' אלימלך *
- * ב"ר יוסף * מלכה בת ר' אשר זוליג הלוי * אריה בן יונה * אליעזר *
- * בן נתן * שלמה יצחק בן משה חיים *